Upsala den 9 November 1896

Älskade föräldrar!

Ett tack för det sista brefvet, samt för de inneliggande 250: kronorna. Det är tråkigt, att det skall ha gått så mycket pengar hittills. Men det blir väl bättre nu, hoppas jag.

Här i Upsala går allt sin gilla gång. Tråkigt är det, så det förslår. Men man är frisk, o det får ju gå. Holm är nu inne o helsar på oss. Han sitter här bredvid. Han tycker sig ha mycket trefligt hos Waldenströms. Han kom i

går. Skall resa hem med 2,55
tåget. Vi voro hos Albert Nilsson
i går och åto gröt der-
städes i går. Här i Upsala
är nu så kallt så. Det
har nu varit is på
elfven länge derhemma
nu. Huru har det gått
med ångaren, som låg
och lastade, då pappa skref?
Tod med var andra [illegible]
jag Mekanik. Jag kommer
att tentera i slutet
af nästa vecka, så jag
hoppas något hinna
min examen till
i december, fast
jag ej varit så flitig
som förra terminen.
Mekanik är nog

ett roligt ämne,
men jag vet ej
huru det varit med
mig denna termin.
Jag har varit så distrait
och underlig o så märkvärdigt
vårdigt obegriplig just
anti att jag ej kunnat
riktigt koncentrera
mig på något ämne.
Men nu att jag tänker
att arbeta och jag
hoppas nog att det
skall bli bra igen.
Jag har blivit så mycket
ledsad såväl på det
ena som det andra, att
det ej varit så lätt att
hålla modet uppe, men
det gör nog åpvet
med tiden!

Jag har i alla fall
läst astronomi o
teoretisk filosofi för-
digt, så att der har
jag endast att repitera.
— Detta om mina
studier. Huru är det
med David? Bed
honom skrifva till
mig då och då. Hvarken
Gustaf eller han ha
ännu skrifvit en
enda rad. Och så
måste jag, när jag nu
får komma hem på
stanna hemma en
längre tid. Jag tycker,
att jag hädanefter blifvit
borgmästarlig. Det tycker
nog Helten och Si-

mer. Men nu måste
jag sluta. Helen skall
visst upp övhelsa på
"mostra Ulla" ett slag
på Jörmiddan. Helen
o Pun av helsa så
mycket. Helen sägs
sig skola skrifva, då
hon kommer hem till
Stockholm. Pun av skall
gjorn snart skrifva.
Med de hjertligaste hels-
ningar slutar jag nu.
Pappas o mammas til-
gifna son

Richard

Pappa måste förlåta, att
jag ~~haft~~ dröjt så länge med
erkännandet af penningarne.

Nu en sak: vi äro bjud-
na in till Tarnborgs på
torsdag i anledning utaf
att farbror Tarnborg
fyller 50 år. Men jag
kan nog ej göra, emedan
jag ej har tid. För öfrigt
är det så mycket folk
o det är alltid obehagligt.
Skrif igen nu snart
Helsa Hannu så
mycket!

J. Samma